

LBRIS

We know
books

Credit foto copertă: © Ilustrație de Mihail Alen Decebal

© 2025 by Editura Lebăda Neagră

Această carte este protejată de legile copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

www.blackswanpublishing.ro

Editura Lebăda Neagră
Iași, Str. Plopilor fără Soț, nr. 45, 700273

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIȘMIGIU, PAUL

Paznicul de vise / Paul Cișmigiu; il. de Mihail Alen Decebal. - Iași: Lebăda Neagră,
2025

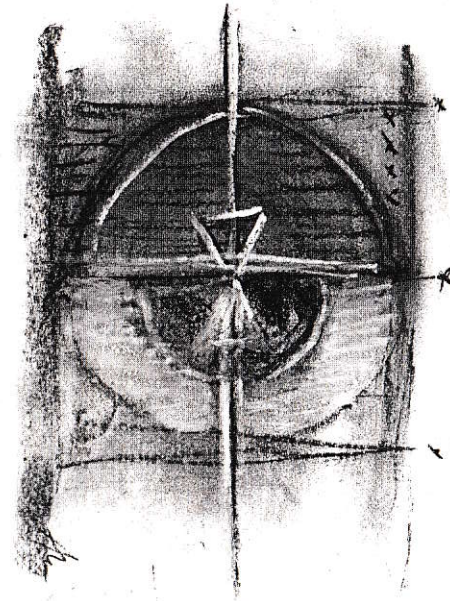
ISBN 978-630-330-152-5

I. Decebal, Mihail Alen (il.)

821.135.1

PAUL CIȘMIGIU

PAZNICUL DE VISE

Ilustrații de Mihail Alen Decebal

Lebăda Neagră
Iași, 2025

*Poeziile din acest volum sunt o parte din sufletul meu,
dăruită mamei mele.*

*Această carte o dedic bunului meu prieten Mircea Schiau –
primul care m-a încurajat în aventura mea literară.*

Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i> (Anca Sigartău)	7
Adio, tu!	8
Agonie și extaz	10
Alb	12
Alegeri	14
Am crezut	16
Amanta mea	18
Arome dulci	20
Arome și taine	22
Au fost odată	24
Cărări	26
Căutare	28
Căutări	30
Constatare	32
Contemplare	34
De-ai ști	36
De-ar fi	38
De ce	40
De mă cauți	42
De neuitare	44
De plouă	46
De toamnă	48
Despre iubire	50
Dincolo de gard	52

Dor de timp	54
Dorințe stelare	56
Două cuvinte	58
Durerea lacrimilor	60
Eternitate	62
Frământări	64
Hoinar în toamnă	66
Hotar	68
Hoțul	70
Ieri, azi, mâine	72
Iertare	74
Iluzie și adevăr	76
Iluzii	78
Inimii	80
Iubiri	82
În taină cu o frunză	84
Întrebare	86
Judecata	88
La bulevard	90
La cafenea	92
La porți	94
La telefon	96
Luare aminte	98
Manifestul iubirii	100
Meditație	102
Micuțul și marea	104
Miracolul vieții	106
Moartea	108
Muzica-n culori	110

Nedumerire	112
Nehotărâre	114
Ochii tăi	116
Paznicul de vise	118
Părerere	120
Picături de gând	122
Poate	124
Poem din flori	126
Povață	128
Poveste de viață	130
Revelație	132
Reverie nocturnă	134
Rugămintele	136
Scară	138
Sfat	140
Slove	142
Splendoare în iarbă	144
Taina cu marea	146
Tărâmul	148
Timpul fericirii	150
Timpul toamnei	152
Toridă	154
Trecut-au ani	156
Trezire	158
Trubaduri	160
Uitare	162
Vis	164
Visare	166
Vise de copil	168

Adio, tu!

Ascultă vântul cum ne cântă trist,
 El știind că voi pleca curând,
 Că-n viață sunt doar un turist,
 Copil hoinar, tot murmurând.

Și gândul rătăcit pe note amăgit
 Mai cântă rar povestea de iubit.
 Să nu te uiți în urmă cum cioplesc,
 Din inimi mari statui croiesc.

Adio, tu! în minte-mi vine obsesiv,
 Cu aripi frânte, dar tot inofensiv,
 Mai stau să mai iubesc puțin,
 Din cupa vieții să mai scap venin.

Și-n drumul către ultimul hotar
 Îți las sărutul buzelor în dar,
 Poarta-i închisă, gongul bătut,
 Mai pot să-ți spun deschis: adio, tu!

Agonie și extaz

Multe cioburi rătăcite prin pădurea fără frunze.
Multe uși închise, fără zgomot, fără scuze.
Fiecare ciob, o șoaptă, e din inimă căzut,
Încercând să își revină, nimeni nu l-a mai crezut.

Pânze fine și țesute, presărate peste tot,
În tăcere adună cioburi, niciun zgomot nu mai scot.
Par să lege și suspine, iar o inimă răsare,
Peticită, ce-i drept, dar privită doar din zare.

Reînvie cu dorințe și din negura lăsată
Se aude cântec lin din al pânzei baldachin.
Inimă în sărbătoare, ce părea de toți uitată,
Este plină iar de viață și, din când în când, suspin.

Alb

Am vrut să rup realitatea în două
 Și am ajuns să fiu doar o poveste.
 Am vrut să mai colind pe la ferestre,
 Dar vocea a dispărut în galaxia nouă.

Tăcere adâncă în stele m-a cuprins.
 Am strălucit puțin și-apoi m-am stins.
 Inimi vibrând cu grijă m-au atins
 Și din grădina de cleștar am nins.

Am nins pe ciobul meu de realitate,
 Peste minciuni, peste dreptate.
 Povestea am îngropat-o într-o carte,
 S-o poți citi când mintea ți-e departe.

E totul alb și e tăcere peste drum,
 Din coș se dezmoștește-un fum.
 Și de colindul dorul ți-a cuprins,
 E vina mea, discret am nins.

Am

Alegeri

În ziua în care vrei să plângi, plângi,
 Cu lacrimi vii, adânci.
 Voi plânge și eu cu tine,
 Te voi ajuta să le mai strângi.

Dacă îți vine iar să fugi,
 Când ți-au șoptit atâtea rugi,
 Voi fugi cu tine departe la apus.
 Te prind de mână când umbrele s-au dus.

Dacă-n tăcere nimic nu vrei să mai auzi,
 Eu am să tac cu tine mult, cuvinte-ai să refuzi.
 Iar ochii vor vorbi azi pentru noi,
 Priviri stinghere, pe-un ram doi pițigoi.

Cu vântul de mă vei căuta târziu,
 Voi fi aici tăcând, căci nu mai știu să viu.
 Și-oi auzi al inimii ecou: tic, tac, tic, tac,
 Când ultima scrisoare o rup și tac.

